

ที่ พช ๐๐๒๓.๗/ว

๒๓๔

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ
ที่ว่าการอำเภอเมืองเพชรบูรณ์
ถนนสระบุรี - หล่มสัก พช ๖๗๐๐๐

๒๐

กรกฎาคม ๒๕๖๔

นางอภิสรา ปวงแก้ว

(นางอภิสรา ปวงแก้ว)
หัวหน้าสำนักปลัด

เรื่อง ขอส่งข้อมูลและขอความร่วมมือในการดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำ

เรียน นายกเทศมนตรีตำบล และนายกององค์การบริหารส่วนตำบล ทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ พช ๐๐๒๓.๗/ว ๕๑๕

ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบูรณ์ได้รับแจ้งจากสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลกว่า สืบเนื่องจากการจมน้ำเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับ ๑ ของเด็กไทย ช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓) พบว่าการจมน้ำเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กไทยอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี เสียชีวิตสูงเป็นอันดับหนึ่งของทุกสาเหตุ โดยมีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงถึง ๗,๗๙๔ คน เฉลี่ยปีละ ๗๗๙ คน หรือวันละ ๒ คน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีรายงานเด็กจมน้ำเสียชีวิต จำนวน ๕๓๑ คน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๓ เขตสุขภาพที่ ๒ มีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จมน้ำเสียชีวิตสะสม ๓๐๖ ราย จังหวัดที่มีจำนวนการเสียชีวิตสูงสุดคือ จังหวัดพิษณุโลก ๘๒ ราย รองลงมาคือเพชรบูรณ์ ๘๐ ราย จังหวัดสุโขทัย ๖๔ ราย จังหวัดตาก ๔๔ ราย และจังหวัดอุตรดิตถ์ ๓๖ ราย ช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน (มีนาคม-พฤษภาคม) เป็นช่วงที่มีเด็กจมน้ำเสียชีวิต สูงถึง ๓๒๑ ราย แหล่งน้ำที่พบเด็กจมน้ำสูงคือแหล่งน้ำที่ขุดขึ้นเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตร คลอง แม่น้ำ เขื่อนอ่างเก็บน้ำ ฝาย และน้ำตก สาเหตุหลักของการจมน้ำในเด็กเล็กคือผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็กปล่อย ให้เด็กอยู่ตามลำพัง ส่วนเด็กโตเกิดจากเด็กแอบไปเล่นน้ำกันเองโดยไม่มีผู้ใหญ่ไปด้วย ซึ่งเด็กไม่รู้วิธีเอาตัวรอดในน้ำ ไม่รู้วิธีการช่วยเหลือคนตกน้ำที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังพบว่าชุมชนไม่มีมาตรการในการจัดการแหล่งน้ำในชุมชน ให้เกิดความปลอดภัย และไม่มีการเฝ้าระวัง ซึ่งการดำเนินงานป้องกันการจมน้ำให้เกิดประสิทธิภาพ จำเป็นต้อง อาศัยการดำเนินงานในหลายมาตรการควบคู่กัน ทั้งด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง / ผู้ดูแลเด็กและเด็กและการกำหนดกฎระเบียบเพื่อให้เกิดความปลอดภัย สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๖๔ (๑ มกราคม - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔) มีเด็กเสียชีวิตจากการจมน้ำสูงถึง ๑๖ ราย และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากโรงเรียน ปรับการเรียนการสอนเป็นรูปแบบออนไลน์

ดังนั้น ขอส่งข้อมูลการจมน้ำของเด็กและขอความร่วมมือในการดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำ ในประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสถานศึกษาในสังกัดสนับสนุนให้เด็กอายุ ๖ ปี ขึ้นไป และประชาชน ได้เรียนว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอด (ความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ การเอาชีวิตรอดในน้ำ และวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง)

/๒. ให้องค์กร...

๒. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดสนับสนุนให้เด็กเล็กได้สอนเด็กให้รู้จักแหล่งน้ำเสี่ยง เน้นการสอน “อย่าใกล้ อย่าเก็บ อย่าก้ม” และการตะโกนขอความช่วยเหลือ

๓. บูรณาการสร้างทีมเครือข่ายผู้ก่อการดี (MERIT MAKER) เพื่อดำเนินงานป้องกันการจมน้ำให้ได้อย่างน้อยตำบลละ ๑ ทีม

๔. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร/แหล่งชุมชน ให้มีการสร้างรั้ว ติดป้ายคำเตือน มีชูชีพหรือถังแก๊สลอยพลาสติกเป่าผูกเชือก ไม้ และนกหวีดหรือระฆัง ไว้สำหรับใช้ขอความช่วยเหลือไว้บริเวณแหล่งน้ำ

๕. แหล่งน้ำที่จัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยว (เช่น น้ำตก ทะเล อ่างเก็บน้ำ สวนน้ำ และหนองน้ำ) ต้องมีเจ้าหน้าที่ชีวิพิทักษ์ (Lifeguard) คอยดูแล มีเสื้อชูชีพให้บริการ มีกฎระเบียบให้ผู้มารับบริการทุกคนต้องสวมเสื้อชูชีพทุกครั้งที่เดินทางหรือทำกิจกรรมทางน้ำ และห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แบ่งเขตพื้นที่สำหรับเล่นน้ำหรือทำกิจกรรมทางน้ำ ต้องมีอุปกรณ์ช่วยเหลือคนตกน้ำติดตั้งไว้เป็นระยะ สามารถเข้าถึงได้ง่าย และติดป้ายแจ้งเตือน (เช่น ห้ามลงเล่นน้ำ น้ำลึก น้ำวน) รวมทั้งป้ายบอกระดับความลึกของน้ำ

๖. สระว่ายน้ำต้องมีเจ้าหน้าที่ชีวิพิทักษ์ (Lifeguard) มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตและป้ายแสดงขั้นตอนการใช้งาน ป้ายแสดงเครื่องหมายหรือข้อความต่างๆ และมีรั้วล้อมรอบสระว่ายน้ำทั้ง ๔ ด้าน

๗. ให้เฝ้าระวัง แจ้งเตือน และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนทราบถึงอันตราย วิธีการป้องกันการจมน้ำ (ประกาศเตือนผ่านเสียงตามสาย/ไร้สาย ในชุมชน และคอยตักเตือนเมื่อเห็นเด็กเล่นน้ำตามลำพัง) และครอบครัวที่มีเด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี ให้ใช้คอกกั้นเด็กหรือการกำหนดพื้นที่เล่นที่ปลอดภัยแก่เด็ก (playpen) สามารถดาวโหลดข้อมูลและสื่อประชาสัมพันธ์เพิ่มเติมได้ที่ www.thaincd.com รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางทิรณันท์ ยิ้มแพน)

ท้องถิ่นอำเภอมืองทรวงบุรี

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ

โทร. / โทรสาร ๐-๕๖๗๑-๒๘๔๔

ที่ พช ๐๐๒๓.๓/ว ๕๑๕

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
เลขที่ ๒๗๘
วันที่ ๒๐ กค. ๖๔
พ

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
ศาลากลางจังหวัดเพชรบูรณ์
ถนนสระบุรี - หล่มสัก พช ๖๗๐๐๐

๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอส่งข้อมูลและขอความร่วมมือในการดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำ

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ นายกเทศมนตรีเมืองเพชรบูรณ์

นายกเทศมนตรีเมืองหล่มสัก นายกเทศมนตรีเมืองวิเชียรบุรี และท้องถิ่นอำเภอ ทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลก ที่ สร ๐๔๑๔.๑/ว๕๑๓

ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลก แจ้งว่า สืบเนื่องจากการจมน้ำเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับ ๑ ของเด็กไทย ช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓) พบว่าการจมน้ำเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กไทยอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี เสียชีวิตสูงเป็นอันดับหนึ่งของทุกสาเหตุ โดยมีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงถึง ๗๗๙๔ คน เฉลี่ยปีละ ๗๗๙ คน หรือวันละ ๒ คน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีรายงานเด็กจมน้ำเสียชีวิต จำนวน ๕๓๑ คน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๓ เขตสุขภาพที่ ๒ มีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จมน้ำเสียชีวิตสะสม ๓๐๖ ราย จังหวัดที่มีจำนวนการเสียชีวิตสูงสุดคือจังหวัดพิษณุโลก ๘๒ ราย รองลงมาคือเพชรบูรณ์ ๘๐ ราย จังหวัดสุโขทัย ๖๔ ราย จังหวัดตาก ๔๔ ราย และจังหวัดอุดรธานี ๓๖ ราย ช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน (มีนาคม-พฤษภาคม) เป็นช่วงที่มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงถึง ๑๒๑ ราย แหล่งน้ำที่พบเด็กจมน้ำสูงคือแหล่งน้ำที่ขุดขึ้นเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตร คลอง แม่น้ำ เขื่อน อ่างเก็บน้ำ ฝาย และน้ำตก สาเหตุหลักของการจมน้ำในเด็กเล็กคือผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็กปล่อยให้เด็กอยู่ตามลำพัง ส่วนเด็กโตเกิดจากเด็กแอบไปเล่นน้ำกันเองโดยไม่มีผู้ใหญ่ไปด้วย ซึ่งเด็กไม่รู้วิธีเอาตัวรอดในน้ำ ไม่รู้วิธีการช่วยเหลือคนตกน้ำที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังพบว่าชุมชนไม่มีมาตรการในการจัดการแหล่งน้ำในชุมชนให้เกิดความปลอดภัย และไม่มีการเฝ้าระวัง ซึ่งการดำเนินงานป้องกันการจมน้ำให้เกิดประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยการดำเนินงานในหลายมาตรการควบคู่กัน ทั้งด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม การให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็กและเด็ก และการกำหนดกฎระเบียบเพื่อให้เกิดความปลอดภัย สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๖๔ (๑ มกราคม-๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔) มีเด็กเสียชีวิตจากการจมน้ำสูงถึง ๑๖ ราย และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากโรงเรียนปรับการเรียนการสอนเป็นรูปแบบออนไลน์

ดังนั้น จึงขอส่งข้อมูลการจมน้ำของเด็กและขอความร่วมมือในการดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำในประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสถานศึกษาในสังกัดสนับสนุนให้เด็กอายุ ๖ ปี ขึ้นไป และประชาชน ได้เรียนว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอด (ความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ การเอาชีวิตรอดในน้ำ และวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง)

๒. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดสนับสนุนให้เด็กเล็กได้สอนเด็กให้รู้จักแหล่งน้ำเสี่ยง เน้นการสอน “อย่าใกล้ อย่าเก็บ อย่าก้ม” และการตะโกนขอความช่วยเหลือ

๓. บูรณาการสร้างทีมเครือข่ายผู้ก่อการดี (MERIT MAKER) เพื่อดำเนินงานป้องกันการจมน้ำให้ได้อย่างน้อยตำบลละ ๑ ทีม

/๔. แหล่งน้ำ...

๕. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร/แหล่งชุมชน ให้มีการสร้างรั้ว ติดป้ายคำเตือน มีชูชีพหรือถังกลลอนพลาสติกเปล่าผูกเชือก ไม้ และนกหวีดหรือระฆัง ไว้สำหรับใช้ขอความช่วยเหลือไว้บริเวณแหล่งน้ำ

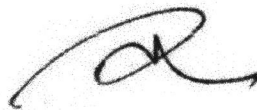
๕. แหล่งน้ำที่จัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยว (เช่น น้ำตก ทะเล อ่างเก็บน้ำ สวนน้ำ และหนองน้ำ) ต้องมีเจ้าหน้าที่ชีวิตพิทักษ์ (Lifeguard) คอยดูแล มีเสื้อชูชีพให้บริการ มีกฎระเบียบให้ผู้มารับบริการ ทุกคนต้องสวมเสื้อชูชีพทุกครั้งที่เดินทางหรือทำกิจกรรมทางน้ำ และห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แบ่งเขตพื้นที่สำหรับเล่นน้ำหรือทำกิจกรรมทางน้ำ ต้องมีอุปกรณ์ช่วยเหลือคนตกน้ำติดตั้งไว้เป็นระยะ สามารถเข้าถึงได้ง่าย และติดป้ายแจ้งเตือน (เช่น ห้ามลงเล่นน้ำ น้ำลึก น้ำวน) รวมทั้งป้ายบอกระดับความลึกของน้ำ

๖. สระว่ายน้ำต้องมีเจ้าหน้าที่ชีวิตพิทักษ์ (Lifeguard) มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตและป้ายแสดงขั้นตอนการใช้งาน ป้ายแสดงเครื่องหมายหรือข้อความต่าง ๆ และมีรั้วล้อมรอบสระว่ายน้ำทั้ง ๔ ด้าน

๗. ให้เฝ้าระวัง แจ้งเตือน และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนทราบถึงอันตราย วิธีการป้องกันการจมน้ำ (ประกาศเตือนผ่านเสียงตามสาย/ไร้สาย ในชุมชน และคอยดักเตือนเมื่อเห็นเด็กเล่นน้ำตามลำพัง) และครอบครัวที่มีเด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี ให้ใช้คอกกันเด็กหรือการกำหนดพื้นที่เล่นที่ปลอดภัยแก่เด็ก (playpen) สามารถดาวโหลดข้อมูลและสื่อประชาสัมพันธ์เพิ่มเติมได้ที่ www.thaincd.com

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป สำหรับท้องถิ่นอำเภอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่พิจารณาดำเนินการด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิชิต ชิดไพฑูรย์)

ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบูรณ์

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทร./โทรสาร ๐ ๕๖๓๒ ๔๗๘๑ ต่อ ๑๐๓

รศ. ๕

สจ. เพชรบูรณ์
เลขที่รับ ๕๔๐
วันที่ ๑๕ ก.ค. ๒๕๖๔
เวลา

ที่ สธ ๐๔๓๔.๑/ ๖ ๕๑๓

สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลก
๓๐๖ ถนนพิษณุโลก-วัดโบสถ์ ตำบลหัวรอ
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอส่งข้อมูลและขอความร่วมมือในการดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำ

เรียน ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบูรณ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประเด็นสำคัญเด็กจมน้ำและข้อเสนอสำหรับขอความร่วมมือ จำนวน ๑ ชุด
๒. จำนวนและอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำในเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จำนวน ๑ ชุด

สืบเนื่องจากการจมน้ำเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับ ๑ ของเด็กไทย ช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓) พบว่าการจมน้ำเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กไทยอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี เสียชีวิตสูงเป็นอันดับหนึ่งของทุกสาเหตุ โดยมีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงถึง ๗,๗๙๔ คน เสียชีวิต ๗๗๙ คน หรือวันละ ๒ คน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีรายงานเด็กจมน้ำเสียชีวิต จำนวน ๕๓๑ คน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๓ เขตสุขภาพที่ ๒ มีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จมน้ำเสียชีวิตสะสม ๓๐๖ ราย จังหวัดที่มีจำนวนการเสียชีวิตสูงสุดคือจังหวัดพิษณุโลก ๘๒ ราย รองลงมาคือเพชรบูรณ์ ๘๐ ราย จังหวัดสุโขทัย ๖๔ ราย จังหวัดตาก ๔๔ ราย และจังหวัดอุตรดิตถ์ ๓๖ ราย ช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน (มีนาคม-พฤษภาคม) เป็นช่วงที่มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงถึง ๑๒๑ ราย แหล่งน้ำที่พบเด็กจมน้ำสูงคือแหล่งน้ำที่ขุดขึ้นเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตร คลอง แม่น้ำ เขื่อน อ่างเก็บน้ำ ฝาย และน้ำตก สาเหตุหลักของการจมน้ำในเด็กเล็กคือผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็กปล่อยให้เด็กอยู่ตามลำพัง ส่วนเด็กโตเกิดจากเด็กแอบไปเล่นน้ำกันเองโดยไม่มีผู้ใหญ่ไปด้วย ซึ่งเด็กไม่รู้วิธีการเอาชีวิตรอดในน้ำ ไม่รู้วิธีการช่วยเหลือคนตกน้ำที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังพบว่าชุมชนไม่มีมาตรการในการจัดการแหล่งน้ำในชุมชนให้เกิดความปลอดภัย และไม่มี การเฝ้าระวัง ซึ่งการดำเนินงานป้องกันการจมน้ำให้เกิดประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยการดำเนินงานในหลาย มาตรการควบคู่กัน ทั้งด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม การให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็กและเด็ก และการ กำหนดกฎระเบียบเพื่อให้เกิดความปลอดภัย สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๖๔ (๑ มกราคม-๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔) มีเด็ก เสียชีวิตจากการจมน้ำสูงถึง ๑๖ ราย และคาดว่าจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากโรงเรียนปรับการเรียนการสอนเป็นรูปแบบ ออนไลน์ นั้น

สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลก จึงขอส่งข้อมูลการจมน้ำของเด็ก (สิ่งที่ส่งมา ด้วย ๑-๒) และขอความร่วมมือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด แจ้งหน่วยงานในสังกัด ดำเนินงาน ป้องกันเด็กจมน้ำในประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสถานศึกษาในสังกัดสนับสนุนให้เด็กอายุ ๖ ปี ขึ้นไป และ ประชาชน ได้เรียนรู้ว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอด (ความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ การเอาชีวิตรอดในน้ำ และวิธีการ ช่วยเหลือที่ถูกต้อง)

๒. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดสนับสนุนให้เด็กเล็ก ได้สอน เด็กให้รู้จักแหล่งน้ำเสี่ยง เน้นการสอน “อย่าใกล้ อย่าเก็บ อย่าก้ม” และการตะโกนขอความช่วยเหลือ

๓. บูรณาการสร้างทีมเครือข่ายผู้ก่อการดี (MERIT MAKER) เพื่อดำเนินงานป้องกันการจมน้ำให้ ได้อย่างน้อยตำบลละ ๑ ทีม

๔. แหล่งน้ำ...

๔. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร/แหล่งน้ำในชุมชน ให้มีการสร้างรั้ว ติดป้ายคำเตือน มีชูชีพหรือถัง
แก๊สกลอนพลาสติกเปล่าผูกเชือก ไม้ และนกหวีดหรือระฆัง ไว้สำหรับใช้ขอความช่วยเหลือไว้บริเวณแหล่งน้ำ

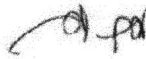
๕. แหล่งน้ำที่จัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยว (เช่น น้ำตก ทะเล อย่างเก็บน้ำ สวนน้ำ และหนองน้ำ) ต้อง
มีเจ้าหน้าที่ชีวิตพิทักษ์ (Lifeguard) คอยดูแล มีเสื้อชูชีพให้บริการ มีกฎระเบียบให้ผู้มารับบริการ ทุกคนต้องสวม
เสื้อชูชีพทุกครั้งที่เดินทางหรือทำกิจกรรมทางน้ำ และห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แบ่งเขตพื้นที่สำหรับเล่นน้ำ
หรือทำกิจกรรมทางน้ำ ต้องมีอุปกรณ์ช่วยเหลือคนตกน้ำติดตั้งไว้เป็นระยะ สามารถเข้าถึงได้ง่ายและติดป้ายแจ้ง
เตือน (เช่น ห้ามลงเล่นน้ำ น้ำลึก น้ำวน) รวมทั้งป้ายบอกระดับความลึกของน้ำ

๖. สระว่ายน้ำต้องมีเจ้าหน้าที่ชีวิตพิทักษ์ (Lifeguard) มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตและป้ายแสดงขั้นตอน
การใช้งาน ป้ายแสดงเครื่องหมายหรือข้อความต่าง ๆ และมีรั้วล้อมรอบสระว่ายน้ำทั้ง ๔ ด้าน

๗. ให้เฝ้าระวัง แจ้งเตือน และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนทราบถึงอันตราย วิธีการป้องกัน
การจมน้ำ (ประกาศเตือนผ่านเสียงตามสาย/ไร้สาย ในชุมชน และคอยตักเตือนเมื่อเห็นเด็กเล่นน้ำตามลำพัง) และ
ครอบครัวที่มีเด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี ให้ใช้คอกกั้นเด็กหรือการกำหนดพื้นที่เล่นที่ปลอดภัยให้แก่เด็ก (playpen)
สามารถดาวน์โหลดข้อมูลและสื่อประชาสัมพันธ์เพิ่มเติมได้ที่ www.thaincd.com

จึงเรียนมา เพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการแจ้งผู้เกี่ยวข้องต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายศรายุทธ อุตตมาภคพงศ์)
ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๒
จังหวัดพิษณุโลก

กลุ่มโรคไม่ติดต่อ

โทร. ๐-๕๕๒๑-๔๖๑๕-๗ ต่อ ๑๑๓

โทรสาร ๐-๕๕๓๒-๑๓๒๓, มท ๒๐๕๘๗

ISO 9001 : 2008 Certified

ผู้ประสานงาน นางสาวศิริรัตน์ ดันไสว โทร ๐-๖๓๑๔-๕๑๔๖-๔

E-mail : sirirattun.ao@gmail.com

ประเด็นสำคัญเด็กจมน้ำและข้อเสนอสำหรับขอความร่วมมือป้องกันการจมน้ำในพื้นที่รับผิดชอบ
ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

สถานการณ์เด็กจมน้ำ

ประเทศไทย

สถานการณ์เด็กจมน้ำของประเทศไทยในช่วง ๑๐ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓)

๑. ๑๐ ปีที่ผ่านมา เราสูญเสียเด็กไทยอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จากการจมน้ำไปแล้วถึง ๗,๗๙๔ คน เฉลี่ยปีละ ๗๗๙ คน หรือวันละ ๒ คน

๒. อัตราป่วยตายจากการตกน้ำ จมน้ำ ของเด็ก คือร้อยละ ๒๙.๒

๓. กลุ่มเด็กอายุ ๕-๙ ปี มีสัดส่วนการเสียชีวิตสูงที่สุด (ร้อยละ ๓๙.๗) รองลงมาคือ กลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี (ร้อยละ ๓๕.๔) ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราต่อประชากรเด็กแสนคน พบว่า กลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า ๕-๙ ปี มีอัตราการเสียชีวิตสูงที่สุดเช่นเดียวกัน โดยเฉลี่ยเท่ากับ ๗.๘

๔. เดือนมีนาคมมีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงที่สุด (๙๑ คน) รองลงมาคือเมษายน (๘๙ คน) และพฤษภาคม (๘๒ คน)

๕. ช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุดคือ ๑๕.๐๐-๑๗.๕๙ น. (ร้อยละ ๔๑.๗)

๖. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราการเสียชีวิตสูงที่สุด อัตราการเสียชีวิตต่อประชากรแสนคน เท่ากับ ๘.๐ รองลงมาคือภาคกลางและภาคใต้ เท่ากับ ๖.๑

๗. แหล่งน้ำธรรมชาติ ป่อขุดเพื่อการเกษตรยังคงเป็นแหล่งน้ำที่พบการจมน้ำสูงสุด (ร้อยละ ๓๓.๒) และยังคงพบเด็กจมน้ำในสระว่ายน้ำถึง ร้อยละ ๕.๙ และบริเวณอ่างอาบน้ำถึง ร้อยละ ๔.๗

๘. กลุ่มเด็กอายุ ๐-๒ ปี พบจมน้ำเสียชีวิตสูง เฉลี่ยถึงปีละ ๑๖๑ คน (ส่วนใหญ่เสียชีวิตจากการจมน้ำภายในบ้านและละแวกบ้านของตนเอง เพราะขาดการจัดการพื้นที่เล่นที่ปลอดภัยให้เด็ก ทั้งนี้เด็กเล็กสามารถจมน้ำในภาชนะที่มีน้ำเพียงเล็กน้อยประมาณ ๑-๒ นิ้ว)

๙. ช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน (มีนาคม-พฤษภาคม) เป็นช่วงที่มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๑๐ ปี = ๒๖๓ คน) โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีจำนวนสูงที่สุด ถึง ๔๐๓ คน

สถานการณ์เด็กจมน้ำ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (๑ มกราคม-๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓)

๑. ข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พบเด็กจมน้ำเสียชีวิต ๕๓๑ คน ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๒๘ คน (ร้อยละ ๕.๐) (ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ = ๕๕๙ คน)

๒. เด็กเล็ก (อายุ ๐-๒ ปี) จมน้ำเสียชีวิตถึง ๙๑ คน (ร้อยละ ๑๗.๑ ของเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี)

๓. เด็กชายจมน้ำเสียชีวิตสูงกว่าเด็กหญิง ๒.๑ เท่า

๔. เด็กกลุ่มอายุ ๕-๙ ปี มีอัตราการเสียชีวิตต่อประชากรแสนคนสูงที่สุด เท่ากับ ๕.๙

๕. อัตราป่วยตายจากการตกน้ำ จมน้ำ ของเด็ก คือร้อยละ ๒๗.๕

๖. วันเสาร์และวันอาทิตย์ เกิดเหตุมากที่สุด (ร้อยละ ๓๘.๒)

๗. ช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุด คือ ๑๕.๐๐-๑๗.๕๙ น. (ร้อยละ ๔๕.๑)

๘. เดือนกรกฎาคมพบเด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด (๕๕ คน) รองลงมาคือเดือนมิถุนายน (๕๔ คน) และพฤศจิกายน (๕๔ คน) ซึ่งแตกต่างจากทุกปีที่ผ่านมา ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด ๑๙

๙. แหล่งน้ำที่เด็กจมน้ำและเสียชีวิตมากที่สุด คือ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ (ร้อยละ ๒๙.๔) และยังคงพบเด็กจมน้ำในสระว่ายน้ำถึง ร้อยละ ๗.๒ และบริเวณอ่างเก็บน้ำถึง ร้อยละ ๔.๐

๑๐. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราการเสียชีวิตสูงที่สุด อัตราการเสียชีวิตต่อประชากรแสนคน เท่ากับ ๕.๗ รองลงมาคือภาคกลาง เท่ากับ ๔.๙

๑๑. ๑๐ จังหวัดแรกที่มีจำนวนเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงที่สุด ได้แก่ บุรีรัมย์ (๒๔ คน) นครราชสีมา (๒๑ คน) สุรินทร์ (๒๐ คน) ขอนแก่น (๑๙ คน) นราธิวาส (๑๙ คน) สกลนคร (๑๗ คน) นครศรีธรรมราช (๑๕ คน) ร้อยเอ็ด (๑๔ คน) เชียงใหม่ (๑๓ คน) และสงขลา (๑๓ คน)

ข้อมูลช่วงปิดเทอม ๓ เดือน (มีนาคม-พฤษภาคม) ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๑. เด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จมน้ำเสียชีวิต ๑๓๕ คน (ร้อยละ ๒๕.๔ ของเด็กที่จมน้ำเสียชีวิตทั้งปี)

๒. กลุ่มเด็กอายุ ๕-๙ ปี จมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด ๖๑ คน (ร้อยละ ๔๕.๒)

๓. เด็กจมน้ำเสียชีวิตในช่วงปิดเทอม ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ลดลงกว่าปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๗๐ คน (ร้อยละ ๓๔.๑) ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ (มีนาคม-พฤษภาคม) = ๒๐๕ คน

๔. จากการเฝ้าระวังเหตุการณ์ จำนวน ๓๓ เหตุการณ์ พบว่า

- เสียชีวิต ๒๙ ราย ไม่เสียชีวิต ๔ ราย

- เกิดเหตุการณ์จมน้ำตั้งแต่ ๒ รายขึ้นไป รวม ๓ เหตุการณ์ เสียชีวิต ๗ ราย

- แหล่งน้ำที่เกิดเหตุจมน้ำมากที่สุด คือแม่น้ำ (ร้อยละ ๒๓.๗) รองลงมาคือ บ่อน้ำ (ร้อยละ ๑๕.๘) อ่างเก็บน้ำ (ร้อยละ ๑๓.๒) และคลอง (ร้อยละ ๑๓.๒)

- สาเหตุเกิดจากการไปเล่นน้ำมากที่สุด (ร้อยละ ๕๒.๖) รองลงมาคือพลัดตก ลื่น (ร้อยละ ๒๑.๑) และที่ น่าสนใจคือ ลงไปช่วยคนที่ตกน้ำ และตนเองจมน้ำเสียชีวิต (ร้อยละ ๕.๓)

- เด็กที่ตกลงไปในน้ำ (เฉพาะที่ทราบสถานความสามารถในการว่ายน้ำ) พบว่า ร้อยละ ๕๗.๙ ว่ายน้ำไม่เป็น

- เด็กที่ตกลงไปในน้ำ (เฉพาะที่ทราบสถานการณ์ใช้เสื้อชูชีพ) พบว่า ร้อยละ ๖๘.๔ ไม่สวมเสื้อชูชีพ

- ขณะที่เกิดเหตุจมน้ำ พบว่า เด็กอยู่กับเพื่อนมากที่สุด (ร้อยละ ๓๙.๕) รองลงมาคืออยู่กับผู้ปกครอง (ร้อยละ ๓๒.๖)

- เด็กที่จมน้ำพบว่าเสียชีวิต ณ ที่เกิดเหตุมากที่สุด (ร้อยละ ๕๒.๖) รองลงมาคือเสียชีวิต ณ โรงพยาบาล/ห้องฉุกเฉิน (ร้อยละ ๑๓.๒)

- มีการช่วยเหลือคนตกน้ำที่ผิดวิธี โดยการกระโดดลงไปช่วย ถึงร้อยละ ๒๗.๕

เขตสุขภาพที่ ๒

สถานการณ์เด็กจมน้ำของเขตสุขภาพที่ ๒ ในช่วง ๘ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๓)

๑. ๘ ปีที่ผ่านมา สูญเสียเด็กไทยอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จากการจมน้ำทั้งหมด ๓๐๖ คน เฉลี่ยปีละ ๓๘ คน หรือเดือนละ ๓ คน

๒. กลุ่มเด็กอายุ ๕-๙ ปี มีสัดส่วนการเสียชีวิตสูงที่สุด (ร้อยละ ๔๓.๑) รองลงมาคือ กลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี (ร้อยละ ๒๙.๘) และอายุ ๑๐-๑๔ ปี (ร้อยละ ๒๗.๑) ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราต่อประชากรเด็กแสนคน พบว่า กลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า ๕-๙ ปี มีอัตราการเสียชีวิตสูงที่สุดเช่นเดียวกัน โดยเฉลี่ยเท่ากับ ๒๓.๕

๓. เดือนเมษายนมีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงที่สุด (๔๒ คน) รองลงมาคือมีนาคม (๓๗ คน) และตุลาคม (๓๖ คน)

๔. ช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุดคือ ๑๕.๐๐-๑๕.๕๙ น. (ร้อยละ ๔.๐)

๕. จังหวัดพิษณุโลกมีอัตราการเสียชีวิตสูงที่สุด อัตราการเสียชีวิตต่อประชากรแสนคน เท่ากับ ๑๔.๖ รองลงมาคือ จังหวัดเพชรบูรณ์ เท่ากับ ๑๔.๒ จังหวัดสุโขทัย เท่ากับ ๑๑.๔ จังหวัดตาก เท่ากับ ๗.๘ และจังหวัดอุดรธานี เท่ากับ ๖.๔

๖. แหล่งน้ำธรรมชาติ บ่อขุดเพื่อการเกษตรยังคงเป็นแหล่งน้ำที่พบการจมน้ำสูงสุด (ร้อยละ ๓๔.๑) รองลงมาคือคลองสาธารณะ (ร้อยละ ๒๒.๙) และแม่น้ำ (ร้อยละ ๑๘.๒) และยังคงพบเด็กจมน้ำในสระว่ายน้ำถึง ร้อยละ ๑.๘ และบริเวณอ่างอาบน้ำถึง ร้อยละ ๑.๒

๗. กลุ่มเด็กอายุ ๐-๒ ปี พบจมน้ำเสียชีวิตร้อยละ ๑๘.๖ เฉลี่ยถึงปีละ ๗ คน แหล่งน้ำที่พบการจมน้ำสูงสุดคือบ่อน้ำ-สระน้ำทางการเกษตร ร้อยละ ๕๕.๐ (ส่วนใหญ่เสียชีวิตจากการจมน้ำละแวกบ้านของตนเอง เพราะขาดการจัดการพื้นที่เล่นที่ปลอดภัยให้เด็ก)

๘. ช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน (มีนาคม-พฤษภาคม) เป็นช่วงที่มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตสูงสุด (ค่าเฉลี่ย ๘ ปี = ๑๔ คน) โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ มีจำนวนสูงที่สุด ถึง ๒๓ คน

สถานการณ์เด็กจมน้ำ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (๑ มกราคม-๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓)

๑. ข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พบเด็กจมน้ำเสียชีวิต ๒๕ คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๓ คน (ร้อยละ ๑๒.๐) (ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ = ๒๒ คน)

๒. เด็กเล็ก (อายุ ๐-๒ ปี) จมน้ำเสียชีวิตถึง ๑ คน (ร้อยละ ๔.๐ ของเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี)

๓. เด็กชายจมน้ำเสียชีวิตสูงกว่าเด็กหญิง ๔.๐ เท่า

๔. กลุ่มเด็กอายุ ๕-๙ ปี มีสัดส่วนการเสียชีวิตสูงที่สุด (ร้อยละ ๖๔.๐) รองลงมาคือ อายุ ๑๐-๑๔ ปี (ร้อยละ ๒๔.๐) และกลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี (ร้อยละ ๑๒.๐) ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราต่อประชากรเด็กแสนคน พบว่า กลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า ๕-๙ ปี มีอัตราการเสียชีวิตสูงที่สุดเช่นเดียวกัน โดยเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๘

๖. วันเสาร์และวันอาทิตย์ เกิดเหตุมากที่สุด (ร้อยละ ๔๐.๐)

๗. ช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุด คือ ๑๖.๐๐-๑๖.๕๙ น. (ร้อยละ ๓๑.๓)

๘. เดือนกุมภาพันธ์และมีนาคมพบเด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด (๕ คน) รองลงมาคือเดือนกันยายน (๔ คน) และพฤษภาคม (๓ คน) ซึ่งแตกต่างจากทุกปีที่ผ่านมา ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด ๑๙

๙. แหล่งน้ำคลอง/หนองน้ำสาธารณะ เป็นแหล่งน้ำเสี่ยงที่เด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด (ร้อยละ ๕๐.๐) รองลงมาคือแม่น้ำ (ร้อยละ ๒๐.๐) สระเก็บน้ำเพื่อการเกษตร (ร้อยละ ๒๐.๐) และอ่างเก็บน้ำ/ฝาย (ร้อยละ ๑๐.๐) ๑๐. จังหวัดที่มีอัตราการเสียชีวิตสูงสุดคือจังหวัดพิษณุโลก มีอัตราการเสียชีวิตเท่ากับ ๖.๘ ต่อประชากรเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีแสนคน (๙ คน) รองลงมาคือจังหวัดตาก มีอัตราการเสียชีวิตเท่ากับ ๕.๐ ต่อประชากรเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีแสนคน จังหวัดอุดรธานี มีอัตราการเสียชีวิตเท่ากับ ๔.๗ ต่อประชากรเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีแสนคน จังหวัดสุโขทัย มีอัตราการเสียชีวิตเท่ากับ ๔.๖ ต่อประชากรเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีแสนคน (๔ คน) และจังหวัดเพชรบูรณ์ มีอัตราการเสียชีวิตเท่ากับ ๑.๙ ต่อประชากรเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี

ข้อมูลช่วงปิดเทอม ๓ เดือน (มีนาคม-พฤษภาคม) ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๑. เด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จมน้ำเสียชีวิต ๙ คน (ร้อยละ ๓๖.๐ ของเด็กที่จมน้ำเสียชีวิตทั้งปี)

๒. กลุ่มเด็กอายุ ๕-๙ ปี จมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด ๕ คน (ร้อยละ ๕๕.๖)

๓. เด็กจมน้ำเสียชีวิตในช่วงปิดเทอม ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เท่ากับปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๙ คน

๔. จากการเฝ้าระวังเหตุการณ์ จำนวน ๘ เหตุการณ์ พบว่า

- เสียชีวิต ๔ ราย

- เกิดเหตุการณ์จมน้ำตั้งแต่ ๒ รายขึ้นไป รวม ๑ เหตุการณ์ เสียชีวิต ๒ ราย

- แหล่งน้ำที่เกิดเหตุจมน้ำมากที่สุด คือคลองสาธารณะ (ร้อยละ ๓๗.๕) รองลงมาคือ บ่อน้ำ-สระน้ำทางการเกษตร (ร้อยละ ๒๕.๐) อ่างเก็บน้ำ (ร้อยละ ๑๒.๕) แม่น้ำ (ร้อยละ ๑๒.๕) และหนองน้ำ (ร้อยละ ๑๒.๕)

- สาเหตุเกิดจากการไปเล่นน้ำมากที่สุด (ร้อยละ ๑๐๐)

- เด็กที่ตกลงไปในน้ำ (เฉพาะที่ทราบสถานภาพความสามารถในการว่ายน้ำ) พบว่า ร้อยละ ๘๘.๙ ว่ายน้ำไม่เป็น

- เด็กที่ตกลงไปในน้ำ (เฉพาะที่ทราบสถานภาพการใช้เสื้อชูชีพ) พบว่า ร้อยละ ๑๐๐ ไม่สวมเสื้อชูชีพ

- ขณะที่เกิดเหตุจมน้ำ พบว่า เด็กอยู่กับเพื่อน (ร้อยละ ๑๐๐)

- เด็กที่จมน้ำพบว่าเสียชีวิต ณ ที่เกิดเหตุมากที่สุด (ร้อยละ ๘๘.๙) รองลงมาคือเสียชีวิต ณ โรงพยาบาล/ห้อง

ฉุกเฉิน (ร้อยละ ๑๑.๑)

สถานการณ์เด็กจมน้ำ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ (๑ มกราคม-๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔)

๑. ข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๖๔ (๑ มกราคม-๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔) พบเด็กจมน้ำเสียชีวิต ๑๖ คน เท่ากับจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในช่วงเวลาเดียวกัน

๒. เด็กเล็ก (อายุ ๐-๒ ปี) จมน้ำเสียชีวิตถึง ๑ คน (ร้อยละ ๖.๒ ของเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี)

๓. เด็กชายจมน้ำเสียชีวิตสูงกว่าเด็กหญิง ๔.๓ เท่า

๔. กลุ่มเด็กอายุ ๕-๙ ปี มีสัดส่วนการเสียชีวิตสูงสุด (ร้อยละ ๖๘.๘) รองลงมาคือ อายุ ๑๐-๑๔ ปี (ร้อยละ ๒๕.๐) และกลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี (ร้อยละ ๖.๒)

๖. วันหยุดราชการ (วันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์) เกิดเหตุมากที่สุด (ร้อยละ ๕๖.๓)

๗. ช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุด คือ ๑๓.๐๐-๑๗.๕๙ น.

๘. เดือนมิถุนายนพบเด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด (๕ คน)

๙. ก่อนเสียชีวิตเด็กอยู่กับเพื่อนมากที่สุด (ร้อยละ ๗๕.๐)

๑๐. ไม่มีการจัดการป้องกันในแหล่งน้ำที่เกิดเหตุ ก่อนเกิดเหตุ (ร้อยละ ๙๓.๘)

๑๑. บ่อ-สระน้ำทางเกษตร เป็นแหล่งน้ำเสี่ยงที่เด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด (ร้อยละ ๕๐.๐) รองลงมาคือคลอง (ร้อยละ ๒๕.๐) และแม่น้ำ (ร้อยละ ๒๕.๐)

๑๒. จังหวัดที่มีอัตราการเสียชีวิตสูงสุดคือจังหวัดตาก มีอัตราการเสียชีวิตเท่ากับ ๕.๐ ต่อประชากรเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีแสนคน (๖ คน) รองลงมาคือจังหวัดสุโขทัย มีอัตราการเสียชีวิตเท่ากับ ๔.๗ ต่อประชากรเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีแสนคน (๔ คน) จังหวัดอุดรธานี มีอัตราการเสียชีวิตเท่ากับ ๓.๓ ต่อประชากรเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีแสนคน (๒ คน) จังหวัดพิษณุโลก มีอัตราการเสียชีวิตเท่ากับ ๒.๓ ต่อประชากรเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีแสนคน (๓ คน) และจังหวัดเพชรบูรณ์ มีอัตราการเสียชีวิตเท่ากับ ๐.๖ ต่อประชากรเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี (๑ คน)

ข้อเสนอเพื่อขอความร่วมมือกับหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสถานศึกษาในสังกัดสนับสนุนให้เด็กอายุ ๖ ปี ขึ้นไป และประชาชน ได้เรียนรู้ว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอด (ความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ การเอาชีวิตรอดในน้ำ และวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง)

๒. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดสนับสนุนให้เด็กเล็ก ได้สอนเด็กให้รู้จักแหล่งน้ำเสี่ยง เน้นการสอน “อย่าใกล้ อย่าเก็บ อย่าก้ม” และการตะโกนขอความช่วยเหลือ

๓. บูรณาการสร้างทีมเครือข่ายผู้ก่อการดี (MERIT MAKER) เพื่อดำเนินงานป้องกันการจมน้ำให้ได้อย่างน้อยตำบลละ ๑ ทีม

๔. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร/แหล่งน้ำในชุมชน ให้มีการสร้างรั้ว ติดป้ายคำเตือน มีชูชีพหรือถังแก๊สลอยพลาสติกเป่าผูกเชือก ไม้ และนกหวีดหรือระฆัง ไว้สำหรับใช้ขอความช่วยเหลือไว้บริเวณแหล่งน้ำ

๕. แหล่งน้ำที่จัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยว (เช่น น้ำตก ทะเล อ่างเก็บน้ำ สวนน้ำ และหนองน้ำ) ต้องมีเจ้าหน้าที่ชีวิตพิทักษ์ (Lifeguard) คอยดูแล มีเสื้อชูชีพให้บริการ มีกฎระเบียบให้ผู้มารับบริการ ทุกคนต้องสวมเสื้อชูชีพทุกครั้งที่เดินทางหรือทำกิจกรรมทางน้ำ และห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แบ่งเขตพื้นที่สำหรับเล่นน้ำหรือทำกิจกรรมทางน้ำ ต้องมีอุปกรณ์ช่วยเหลือคนตกน้ำ ติดตั้งไว้เป็นระยะ สามารถเข้าถึงได้ง่ายและติดป้ายแจ้งเตือน (เช่น ห้ามลงเล่นน้ำ น้ำลึก น้ำวน) ป้ายบอกระดับความลึกของน้ำ

๖. สระว่ายน้ำต้องมีเจ้าหน้าที่ชีวิตพิทักษ์ (Lifeguard) มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตและป้ายแสดงขั้นตอนการใช้งาน ป้ายแสดงเครื่องหมายหรือข้อความต่าง ๆ และมีรั้วล้อมรอบสระว่ายน้ำทั้ง ๔ ด้าน

๗. ให้เฝ้าระวัง แจ้งเตือน และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนทราบถึงอันตราย วิธีการป้องกันการจมน้ำ (ประกาศเตือนผ่านเสียงตามสาย/ไรสาย ในชุมชน และคอยดักเตือนเมื่อเห็นเด็กเล่นน้ำตามลำพัง) และครอบครัวที่มีเด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี ให้ใช้คอกกันเด็กหรือการกำหนดพื้นที่เล่นที่ปลอดภัยให้แก่เด็ก (playpen)

หมายเหตุ *ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นข้อมูลเบื้องต้น ณ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

จำนวนและอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำในเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ต่อประชากรเด็กแสนคน
ปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๔ จำแนกรายจังหวัด

ปี พ.ศ.	จำนวน/ อัตรา	อุดรดิตต์	ตาก	สุโขทัย	พิษณุโลก	เพชรบูรณ์	เขต สุขภาพที่ 2	ประเทศไทย
2556	จำนวน	12	6	10	19	15	62	925
	อัตรา	16.0	4.6	10.0	13.1	8.3	9.8	7.5
2557	จำนวน	7	6	9	14	10	46	807
	อัตรา	9.5	4.6	9.2	9.8	5.6	7.4	6.7
2558	จำนวน	4	1	5	12	21	43	712
	อัตรา	5.6	0.8	5.3	8.5	12.1	7.2	6.1
2559	จำนวน	3	7	10	8	9	37	713
	อัตรา	4.3	5.6	10.7	5.8	5.3	6.2	6.2
2560	จำนวน	3	8	7	6	10	34	717
	อัตรา	4.4	6.5	7.6	4.4	5.9	5.8	6.3
2561	จำนวน	3	2	13	8	11	37	681
	อัตรา	4.6	1.6	14.2	6.0	6.0	6.4	6.0
2562	จำนวน	1	8	6	6	1	22	559
	อัตรา	1.6	6.6	6.9	4.6	0.6	3.9	4.9
2563	จำนวน	3	6	4	9	3	25	531
	อัตรา	4.7	5.0	4.6	6.8	1.9	4.4	4.8
2564	จำนวน	2	6	4	3	1	16	-
	อัตรา	3.3	5.0	4.7	2.3	0.6	2.9	-

ที่มา : ข้อมูลจากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และรายงานการสอบสวนการจมน้ำ เขตสุขภาพที่ 2

หมายเหตุ : อัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีต่อประชากรเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีแสนคน

จำนวนและอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีแสนคน ของปี พ.ศ. 2564 เป็นข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม-30 มิถุนายน 2564

อัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีแสนคน ของปี พ.ศ. 2563 ใช้ข้อมูลประชากรกลางปี พ.ศ. 2562 และอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีแสนคน ของปี พ.ศ. 2564 ใช้ข้อมูลประชากรกลางปี พ.ศ. 2563 (ระบบสถิติทางการทะเบียน สำนักงานบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง)